

[Ebba Strange.]

de får det ikke gjort. Og jeg tror, vi meget hurtigt, hvis vi afskaffer disse ting, vil opleve, at netop de børn, der trænger, ikke kommer til de regelmæssige undersøgelser, og at vi ikke får standset de legemlige skavanker i tide, som vi har mulighed for i dag, hvor undersøgelserne kan foregå i dagsinstitutionerne.

Fru Eva Gredal var lidt inde på en omlægning af hele finansieringsformen for daginstitutionerne. Det ligger der ikke noget om i dette oplæg, og jeg synes, det ville have været værdifuldt, hvis vi også kunne have diskuteret det, men det tillader tiden ikke. Jeg er enig med fru Eva Gredal i, at vi må tage en meget grundig debat om at ændre hele finansieringsformen for daginstitutionerne på en sådan måde, at det, forældrene er med til at betale, er det, deres børn reelt har glæde af at forbruge. Hvis vi fik personalelønningerne gjort 100 pct. dækkede fra det offentliges side, ville de udgifter, der var tilbage til forældrene at betale, være udgifter, som helt direkte kom deres børn til gode. Da vi jo ved, at venstre i sit valgoplæg har talt meget om nærdemokrati, må netop sådan en tanke om, at det i de enkelte institutioner bliver forældrene og personalet, der i samarbejde finder ud af, hvad der skal ydes børnene i de enkelte institutioner, jo nok vække interesse hos venstre, ville jeg tro.

Alt i alt har vi brug for flere oplysninger om, hvad disse besparelsesforslag vil betyde for de enkelte institutioners muligheder for at yde den service, som brugerne har krav på. Jeg finder ikke med det kendskab, jeg har til de institutioner, der her er tale om, at vi opererer med et for højt serviceniveau. Det er overhovedet ikke mit indtryk efter at have set forskellige institutioner rundt om i landet. Tværtimod ved jeg, at der er institutioner, som har brug for et endnu højere serviceniveau, både over for børnene og over for de gamle, end det, vi kender i dag. Og medmindre disse oplysninger skulle overbevise os om det modsatte —

og det tvivler jeg på — så skal man ikke regne med mit partis medvirken til gennemførelse af disse lovforslag.

Inge Krøgh (KrF):

Vedrørende det foreliggende forslag om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg er kristeligt folkeparti enigt i og synes, det er rimeligt, at der sættes maksimumsgrænser såvel for anlægsudgifterne som for bygningsudgifterne og øvrige driftsomkostninger for daginstitutioner, altså vuggestuer og børnehaver.

Der er i bemærkningerne foretaget en beregning over, hvad maksimum er for lønudgifter og for øvrige driftsudgifter, og vi ser med tilfredshed, at disse ting er delt op. Lønudgifter er noget, man ikke på nogen måde er herre over, det er bestemt af lønmodtagernes organisationer.

Bortfald af tilskud til læge og tandlæger ser kristeligt folkeparti på med noget betinget glæde. Vi mener, at ansvaret for børnene må være forældrenes, og det må være forældrene, der animeres eller hjælpes til at tage ansvaret for børnenes lægetilsyn. Det forebyggende lægearbejde har vist ikke ret mange steder igennem de senere år hentet ret meget hjem. Gennemgående er danske børn i vuggestuer og børnehaver velplejede, men der kan være tilfælde, hvor det er meget vigtigt, at børnehavederen kan være i forbindelse med en fast læge, der kender miljøet i børnehaverne. Der kan f. eks. være tale om, at der opstår en epidemi, det kan være mæslinger, hvor de raske børn så bør vaccineres, og det skal så ske ret hurtigt, og det vil altså være vanskeligt for forældrene, når både faderen og moderen arbejder, at få barnet bragt til læge inden for det tidsrum, det bør gøres i. Samtidig ved vi, at der er familier, der har vanskeligt ved at klare dette at få børnene bragt til læge, og dér bør der også være mulighed for, at børnehavederen kan tale med en fast læge om problemet og animere moderen til at gå til sin egen læge og have en vis kontrol med det på denne måde.